

Iskrice

številka 1

oktober 2019, šol. leto 2019/2020

Erasmus+

Erasmus Plus na Portugalskem in v Nemčiji

Tudi letos smo se v začetku junija z eno skupino dijakov programa ekonomski tehnik Srednje šole Josipa Jurčiča odpravili v Brago na Portugalsko, z drugo pa v Hirschaid v Nemčijo, kjer so izbrani udeleženci EU-projekta Erasmus Plus opravljali delovno prakso v različnih podjetjih, spoznavali tujo deželo in kulturo ter seveda tamkajšnje prebivalce in navade.

V tej številki objavljamo prispevke dijakov, ki so se udeležili tega projekta, pišejo pa o značilnostih obeh zanimivih dežel, svojih doživetjih in vtisih.

S sodelovanjem v projektu Erasmus Plus so si dijaki izboljšali svoje poklicno znanje, znanje jezikov in predvsem spoznali drugačno kulturno okolje. Opravljali so komercialna, administrativna in druga dela v industrijskih, trgovskih in drugih podjetjih.

Poleg tega so se udeležili nekaterih strokovnih ekskurzij in izletov v bližnja mesta ter si ogledali kulturne in naravne znamenitosti, ob katerih so lahko neposredno zaznali utrip tuje dežele.

Dijaki so bili seveda zadovoljni z bivanjem v tujini in menijo, da je bila to zanje v vseh pogledih zelo koristna izkušnja ter jo priporočajo tudi naslednjim generacijam programa ekonomski tehnik. Naši gostitelji so bili z njimi zelo zadovoljni, tako z zadostnim znanjem jezika kot odnosom do dela.

Za celotno izvedbo projekta, pripravo udeležencev, številno potrebno dokumentacijo in druga opravila, organizacijo prevoza in bivanja ter ovrednotenje rezultatov projekta je poskrbela šola.

Vsi, ki se boste še odločili za šolanje v programu ekonomski tehnik na naši šoli, boste lahko imeli enkratno priložnost za sodelovanje v mednarodnih projektih, ki jih vsako leto izvajamo v zanimivih krajih po Evropi. Na Srednji šoli Josipa Jurčiča vsako leto poskrbimo za pridobivanje neprecenljivih mednarodnih izkušenj in prijetno počutje vseh udeležencev.

Igor Gruden, koordinator projektov Erasmus Plus

Portugalska – nekaj zgodovine

Ime izvira iz rimskega imena Portus Cale. V 7. in 8. stoletju se je ime uporabljalo izključno za področje med rekama Douro in Minho. Do 12. stoletja je postalo to ime države Portugalske.

V 5. stoletju so Iberski polotok napadli Germani (predvsem Vandali in Alani). A le kraljestvo Suevi (Makromani in Kvadi) je preživelu drugo germansko invazijo Vizigotov. Ti so izgnali Vandale in Alane ter zavzeli še kraljestvo Suevi med letoma 584 in 585. V prvi fazi naseljevanja Germanov so Buri poselili ozemlje Galicije (današnji sever Portugalske). Naselili so se med rekama Cávado in Homem, zato se to področje imenuje Terras de Boiro ali dežela Buirov.

Spomladi leta 711 so iz severne Afrike napadli Iberski polotok Mavri (predvsem Berberi). Uničili so vizigotsko kraljestvo in izgnali Gote na sever. Na neosvojenih severnih ozemljih so Goti osnovali kraljestvo Asturia in se pripravili na ponovno osvojitve izgubljenih ozemlji (rekonkvisto). Leta 868 je grof Vimara Peres ponovno osvojil in zavladal ozemlju med rekama Minho in Duero. To ozemlje se je imenovalo Portucale. Sprva je bilo pod oblastjo kraljestva Leon, a je leta 1065 dobilo neodvisnost. Takrat je prišlo do upora plemičev pod vodstvom Garcia II. Ponovno so se pridružili Leonu v času vladanja Alfonsa VI. Leonskega. Do leta 1095 se je Portugalska skoraj popolnoma odcepila od Kraljestva Galicija (severni del Portugalske, kjer se nahaja tudi »naša« Braga). To ozemlje je obsegalo predvsem gore in močvirja. Neodvisnost so pridobili konec 11. stoletja.

Burgundijski grof Henry se je zavzel za njihovo neodvisnost in jo tudi obranil. Izkoristil je namreč državljansko vojno med kraljestvoma Leon in Kastilija. Njegov sin Alfonso Henriques je postal prvi kralj Portugalske šele po bitki za São Mamede (24. junij 1128). Leta 1139 se je imenoval za kralja Portugalske. Do leta 1143 je bila država uradno priznana ob pomoči Svetega sedeža in njihovega posredovanja. Papež je leta 1179 imenoval in s tem potrdil Alfonsa I. za kralja. Do leta 1249 je Portugalska zavzela najjužnejša ozemlja. Leta 1255 se je glavno mesto preselilo v Lizbono. Od takrat Portugalska ni imela večjih ozemeljskih sprememb na Iberskem polotoku. Leta 1386 so z Anglijo sklenili pogodbo, imenovano Treaty of Windsor, ki velja še danes in predstavlja zavezništvo med državama.

Zgodovina Portugalske obsega dogajanja na območju današnje Portugalske in v njeni neposredni bližini od prazgodovine do danes. Zgodovina portugalskega naroda sega v zgodnji srednji vek. V 15. in 16. stoletju so dobili naziv svetovne velesile v času velikih odkritij. Zgradili so mogočen imperij v Južni Ameriki, Afriki in Aziji. V naslednjih stoletjih so začeli izgubljati moč zaradi širjenja vpliva Nizozemske, Francije in Anglije. Še dodaten udarec za državo je predstavljal potres leta 1755, Napoleonova okupacija in izguba največje kolonije Brazilije.

Od 19. stoletja do leta 1950 je Portugalsko zapustilo okoli 2 milijona prebivalcev, ki so se preselili v Brazilijo in ZDA.

Danes je na Portugalskem nekaj več kot 10 milijonov prebivalcev, v zadnjih letih se jih veliko priseljuje tudi iz Brazilije. Največja mesta so Lizbona, Porto in Braga, v slednjem smo tudi prebivali med našim obiskom in jo predstavljamo v nadaljevanju.

Matej Zupančič

Gospodarstvo Brage

Braga je tretje največje urbano središče na Portugalskem in je zato eno izmed bolj obiskanih mest na Portugalskem. Leta 2012 je bila razglašena za evropsko prestolnico mladih. To je Bragi omogočilo, da predstavi svoje kulturne, družbene, politične, gospodarske smeri, povezane z mladino.

Glavne panoge v Bragi so gradbeništvo, metalurgija in mehanika, znani pa so tudi po pridelavi in predelavi plute. Zaradi hitrega razvoja računalniške industrije tudi gospodarstvo na tem področju narašča. To se kaže na področju razvoja programske opreme in spletnega oblikovanja. 50 kilometrov izven Brage, v Portu, se nahaja najpomembnejše mednarodno letališče Sá Carneiro. Od letališča do Brage je možno priti z javnim prevozom v 40 minutah. Braga je z večjimi središči v regiji povezana z regionalnimi in hitrimi železniškimi progami.

Ker je Braga staro mesto, ima tudi kar nekaj zgodovinskih zgradb, ki jih je vredno obiskati. Polna je tudi neolitskih, rimskih, srednjeveških in modernističnih spomenikov, zgradb in cerkva, ki privabljajo turiste. Braga velja kot pomembno versko mesto. V občini je 87 cerkva, ki jih je mogoče obiskati. Poleg tega ima tudi nekaj muzejev, ki so po vsej občini.

Mesto je sedež in glavni kampus univerze Minho, univerza, ustanovljena 1973, je najstarejša zasebna univerza na Portugalskem. Leta 2000 je mednarodni iberijski laboratorij za nanotehnologijo v mestu odprl svoj mednarodni raziskovalni center. Velja omeniti tudi pedagoško kmetijo Braga, ki se ukvarja z živalmi in kmetijstvom ter vabi k učnim dejavnostim različne šole in druge obiskovalce.

Še nekaj športa. Leta 1921 je bil ustanovljen najpomembnejši nogometni klub v Bragi, to je Sporting Clube de Braga, ki redno posega po najvišjih mestih v močni portugalski ligi. Tako so leta 2016 zmagali in prišli v finale Evropske lige.

Anže Ceglar

Portugalska – dežela in ljudje

Portugalska, država z dobrimi 10 milijoni prebivalcev, leži na Iberskem polotoku. Njeno glavno mesto je Lizbona, državna valuta pa evro. Večina prebivalcev je katoliške vere. Je pretežno kmetijska država, razvito ima tudi ribištvo in tekstilno industrijo, in je največja pridelovalka plute na svetu. S svojo bogato zgodovino, umetnostjo, arhitekturo in naravnimi lepotami vsako leto privablja veliko turistov. Najznamenitejši Portugalec pa je bil pomorščak Vasco da Gama.

Braga je čudovita turistična destinacija, ki združuje zgodovino in kulturo s številnimi izjemnimi turističnimi atrakcijami. Mesto pogosto velja za versko središče Portugalske in je tretje največje mesto na Portugalskem.

V mestu je najstarejša katedrala na Portugalskem in enodnevni ogledi ponujajo dober pogled na pomen in obsežno zgodovino mesta. V labirintu ozkih ulic je več starih cerkva in sodobnih nakupovalnih ulic ter zanimivih baročnih in drugih zgradb.

Med našim bivanjem v Bragi smo si ogledali zelo veliko znamenitosti, kot sta cerkev Bom Jesus do Monte, plažo Viana do Castelo in še veliko drugih. Bilo je zelo zanimivo in upamo, da se bomo v prihodnosti udeležili še česa podobnega.

Luka Plevnik

Opis delovnih mest

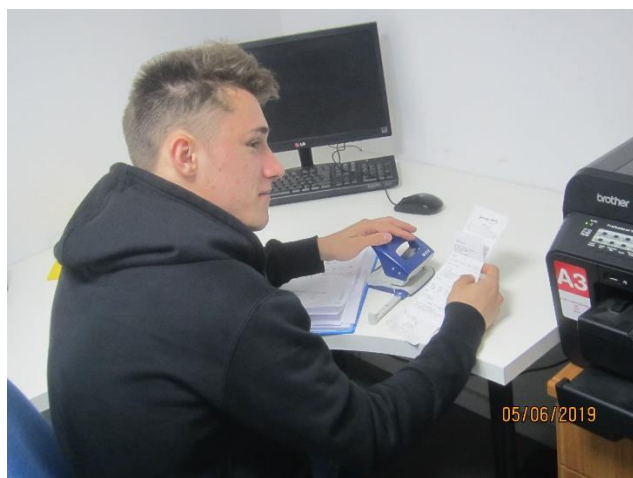
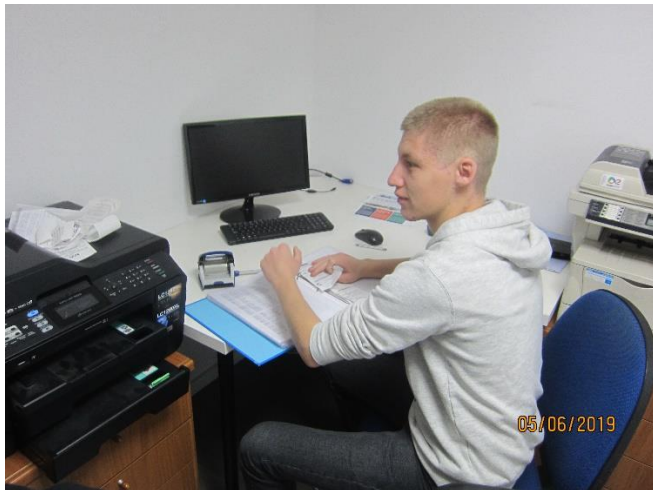
Manca Jeršin in **Nadja Planinšek** sta delo opravljali v trgovini **Be Sweet**, ki je družinsko podjetje pod vodstvom direktorice Frederice Moreira. Pri poslovanju ji pomagata njena mama Paula in sestra Rolanda. Be Sweet nudi široko izbiro izdelkov: čokoladne bonbone in druge različne sladkarije, pripravijo različne aranžmaje in šopke iz čokolade in bonbonov, tudi gumijaste torte. Predvsem se ukvarjajo z dekoracijo različnih zabav, na primer rojstnih dni, porok, krstov, obhajil, deklisčin in drugim.

Dekleti sta opravljali različna dela, kot so čiščenje prodajalne, polnile sta police z artikli, aranžirali sta različne bonbone v posodice in palčke ter ob koncu tedna pomagali pri selitvi prodajalne na drugo lokacijo v mestu. Delo je bilo zanimivo, zlasti zaradi družinskega značaja in prodajnega sortimenta.

Matevž Ilar in **Anže Ceglar** sta delala na jezikovni šoli London Institute. Na šoli poučujejo tuje jezike in tudi prevajajo. Opravljala sta različna pisarniška opravila: urejala sta podatke, jih zlagala v fascikle ter vnašala podatke v sistem.

Opravila sta inventuro učbenikov in delovnih zvezkov ter preverila zalogo. Pregledala sta tudi delovnik profesorjev in obračunala njihove plače glede na opravljene ure.

Luka Plevnik in **Matej Zupančič** sta delala v podjetju Green corima, kjer so se ukvarjali s promoviranjem drugih podjetij. Tiskajo majice in pri tem uporabljajo različne tehnološko napredne naprave, tiskajo razne napise/nalepke za vozila in prodajalne ter manjši promocijski material, npr. kemične svinčnike, rokavnike, obeske za ključke itd.

Skupaj sta urejala spletno stran in odprla njihov račun na Instagramu, pomagala sta tudi pri delu v proizvodnji, urejala razno dokumentacijo in preverjala izdane račune.

Nadja Planinšek

Ogledi znamenitosti

Santuário do Sameiro

Svetišče Gospe Sameiro je ena izmed najbolj obiskanih cerkva na Portugalskem, ki vsako leto privablja številne romarje.

Z gradnjo svetišča je v 19. stoletju začel Martinho da Silva v neoklasičnem slogu. Umetniško svetišče ni najbolj zanimivo, razen srebrnega tabernaklja, ki ga lahko vidimo na glavnem oltarju, in podobe zaščitnika, ki ga je v Rimu izdelal kipar Eugénio Maccagnani ter ga prinesel v svetišče leta 1880. Tu je ena najlepših panoramskih pokrajin, saj je svetišče Gospe Sameiro zgrajeno na 566 metrih nadmorske višine. To marijansko svetišče je 15. maja 1982 obiskal Papež Janez Pavel II.

Bom Jesus

Bom Jesus do Monte je portugalsko svetišče v Tenõesu blizu mesta Braga na severu Portugalske. Njegovo ime pa pomeni Dobri Jezus.

Svetišče je znamenit primer romarskega mesta z monumentalnim, baročnim stopniščem, ki se vzpenja kar 116 metrov v višino in je tudi zelo pomembna turistična zanimivost Brage.

Prva navedba kapele nad hribom pa izvira iz leta 1373. Kapela, posvečena sv. Križu, je bila obnovljena v 15. in 16. stoletju. Leta 1629 pa je bila zgrajena romarska cerkev, posvečena dobremu Jezusu, s šestimi kapeli, posvečenimi Kristusovim mukam.

Zasnova svetišča Bom Jesus je njegova baročna narava, ki jo poudari cikcakasta oblika njenih stopnišč. Medtem ko so se romarji vzpenjali po stopnicah (po tradiciji so to storili

na kolenih), so naleteli na videnje, ki je v nasprotju s čutili materialnega sveta, hkrati pa so doživeli prizore pasijona Kristusa. Vrhunec vzpona je bil Božji tempelj, cerkev na vrhu hriba. Več vodnjakov vzdolž stopnišča nakazuje na idejo očiščenja.

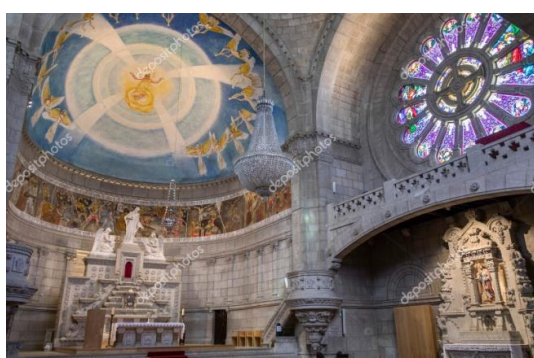
Stopnice do cerkve Bom Jesus

Katedrala svete Lucija, Viana do Castelo

Katedrala Viana do Castelo je župnijska cerkev in katedrala iz 15. stoletja, ki je bila zgrajena v romanskem slogu, sestavljena je iz fasade, ki sta jo obdajala dva velika stolpa. Srednji gotski portal pa je okrašen s skulpturami, ki prikazujejo Kristusovo mučenje in apostole. Notranjost v obliki latinskega križa vključuje tri ladje (ločene so z loki, ki jih podpirajo stebri), pa tudi dve pomožni kapeli, posvečeni svetemu Bernardu.

Cerkev svete Lucije

Notranjost cerkve

Porto

Porto je drugo največje mesto Portugalske. Leži na severu države, ob izlivu reke Douro v Atlantski ocean.

V preteklosti so po tej reki z lesenimi čolni prevažali sode vina portovca, po katerem je Porto tudi znan. Na drugem bregu reke Douro, kjer je mestece Vila Nova de Gaia, je kakšnih 50 vinskih kleti, v katerih je možno poskušati različne vrste portovca.

Mesto pa ima poleg vina še druge znamenitosti. Ima pestro zgodovino, saj je za časa Rimljanov na tem območju obstajala naselbina, ki se je imenovala Portus Cale. Takrat je na tem ozemlju vladal Henri Burgundski, njegov sin Afonso Henriques pa je bil zaslužen za to, da je Portugalski priboril naziv neodvisnega kraljestva. Skozi stoletja je Porto pridobil sloves uporniškega mesta. Leta 1822 so dobili prvo liberalno ustavo.

Danes v tem mestu živi okoli 264.000 prebivalcev. Mesto ima zelo razvit sistem podzemne železnice, prav tako pa je tam razvit turizem.

Ena od znamenitosti, ki se nahaja zahodno od centra, je stolp Torre dos Clérigos iz 18. stoletja z 225 ovalnimi stopnicami. Na vrhu je prelep razgled na celotno mesto.

Manca Jeršin

Znane osebnosti Portugalske

Za najbolj znano osebnost Portugalske v današnjih časih velja **Cristiano Ronaldo**. Rodil se je 5. februarja 1985 v Funchalu na Madeiri. Odraščal je s starejšim bratom Hugom, ima pa še dve starejši sestri, Elmo in Katio. Z nogometom se je začel ukvarjati, ko je bil star tri leta. Svojo kariero je začel pri Sporting Cp, kasneje je igral pri Manchester Unitedu, nato za Real Madrid, sedaj pa igra za Juventus. S portugalsko reprezentanco je postal evropski prvak. Nekateri ga imajo za najboljšega nogometaša vseh časov.

Dom Vasco da Gama, prvi grof Vidigueira, portugalski pomorščak in admiral, je drugi znameniti Potrugalec. Rodil se je leta 1460, umrl pa 1524. Potoval je do Rta dobrega upanja, Mozambika, Mombase, Maldivov in Indije.

Znan pa je tudi pesnik **Fernando António Nogueira de Seabra Pessoa**, znan kot **Fernando Pessoa**, portugalski pesnik, pisatelj, literarni kritik in prevajalec. Rodil se je leta 1888, umrl pa 1935. Pisal je pod različnimi psevdonimi (heteronimi), skupno jih je bilo 73. Najpomembnejši so Alberto Caeiro, Ricardo Reis, Álvaro de Campos in Bernardo Soares. Heteronimi so izmišljena imena, pod katerimi je avtor ustvarjal dela; te namišljene osebe imajo svoj življenjepis, slog pisanja in različne podobe. Pisal je v portugalščini, angleščini in francoščini.

Matevž Ilar

Nemčija, Hirschaid

Mesto in dogajanje v njem smo v prejšnjih letih že večkrat predstavili, zato tokrat več pozornosti namenjamo okoliškim znamenitostim.

Bamberg

Bamberg je mesto na severnem Bavarskem in leži ob reki Regnitz, ki se izliva v bližnjo reko Main. Mesto je od leta 1993 na Unescovem seznamu svetovne dediščine.

Mesto je bilo prvič omenjeno leta 902 in nastalo je ob gradu Babenberch, ki je ime dobil po družini Babenberg. Območje je bilo v lasti benediktinske opatije Fulda, zemljišče pa je bilo pod oblastjo škofije Würzburg.

V času cesarja Henrika II. je Bamberg postal sedež ločene škofije. Cesar je želel, da bi bila škofija Würzburg manj obsežna in da bi se krščanstvo utrdilo v okrožju Franconia vzhodno od Bamberga. Leta 1008 so bile po dolgi pogajanji z würzburškimi škofi in Eichstättem, ki naj bi odstopili dele svojih škofij, določene meje nove škofije. Henrik II. je naročil gradnjo nove katedrale, zgrajena je bila leta 1012.

Cesar in njegova žena Kunigunda sta novi škofiji podarila veliko posest in dobila je tudi številne privilegije, zaradi katerih se je povečevala tudi škofova posvetna oblast. Papež Benedikt VIII. je obiskal Bamberg leta 1020 in med njegovim bivanjem je škofija postala neposredno odvisna od Svetega sedeža. Bamberg je bil kratek čas središče rimskega cesarstva.

Od sredine 13. stoletja naprej so bili škofje knezi imperija in so vladali Bambergu, ki je nadzoroval gradnjo veličastnih zgradb. Leta 1248 in 1260 so si prisvojili velik del posesti grofov Meranov, delno z nakupom, delno pa s prisvajanjem ugaslih fevdov. S spremembami, ki so nastale zaradi reformacije v 16. stoletju, se je območje zmanjšalo skoraj za polovico. Od leta 1279 je grb mesta Bamberg znan kot

pečat. Danes pa je znan kot veliko turistično mesto, v katerem je tudi veliko študijskih programov.

V Bambergu je cerkev, ki jo obdaja več kot sedem gričev. Ob reki leži predel, ki se imenuje Male Benetke, in res spominja nanje.

Njegov relief oblikuje reka Regnitz ob vznožju Steigerwalda, dela nemškega višavja. Od severovzhoda do jugozahoda je mesto razdeljeno na prvi del Regnitza, razprostira pa se tudi na več manjših otokih, ki jih obdaja reka (Inselstadt).

Mesto smo si ogledali z vodnikom, ki nam je na pobliže predstavil rožni vrt ob katedrali, zanimive ozke ulice in še kaj. Slišali smo tudi nekaj o zgodovini mesta in o podnebjju na tem področju; to je blago, razlike med letnimi časi pa so manjše kot pri nas.

Bamberg je lepo mesto in ogled priporočam vsem, ki radi potujete in obožujete pivo, saj je Bamberg znan tudi po starih pivnicah in dobrem pivu.

Alisa Tatarević in Nataša Planinšek

Izlet v okolico Hirschaida

V ponedeljek, 10. 6. 2019, smo se z gasilskim kombijem odpravili na stolp Baumwipfelpfad Steigerwald, ki se nahaja v bližini Ebracha.

Dostopen je iz Ebracha preko nekdanje železniške proge, ki je danes zelo dobro obiskana. Na voljo je restavracija s vrtom, pred njo pa veliko parkirišče.

Pot smo pričeli s parkirišča po makadamski poti, ki jo obdaja gozd.

Ko smo prišli skozi vhod, smo ostali brez besed, saj smo bili na mostu, obdanem z gozdom, vodil pa nas je do stolpa. Na poti do tega so bile postaje z različnimi igrali za otroke, tablami o živalih ter seveda podatki o naravi in o stolpu. Videli smo tudi srne, ki so se hranile pod stolpom.

Pot je visoka do 42 metrov, dolga 1150 metrov in zgrajena večinoma iz lesa.

Stolp je v obliki skodelice, ki se odpira.

Ko smo se vzpenjali na stolp, je bil vsak posamezen višinski meter edinstvena izkušnja, saj je bil razgled zmeraj lepši. Ko smo prišli na vrh stolpa, je bil pogled na krošnje dreves res čudovit.

Na vrhu stolpa smo seveda fotografirali razgled, naredili smo tudi skupinsko sliko ter občudovali naravo. Nato smo sestopili in se odpravili na kavico ter tako zaključili enkratni izlet.

Nika Žabot

Ogled palače Seehof

Zgodovina palače Seehof se začne v 15. stoletju, ko je bila na mestu, kjer stoji danes, zgrajena poletna rezidenca in lovska kočica za knezoškofa mesta Bamberg. Gradnja današnjega kompleksa se je pričela leta 1687 pod vodstvom arhitekta Antonia Petrinija za knezoškofa Marquarda Sebastiana Chenka von Stauffenberga. Zato je znan tudi kot "Marquardsburg". Gradnjo je končal naslednik Lothar Franz von Schönborn leta 1696.

Najveličastnejša je bila palača Seehof v lasti knezoškofa Adama Friedricha von Seinsheima. Z njegovo smrtjo se je ta doba veličastnosti končala. Pod oblastjo njegovega naslednika Franza Ludwiga von Erthala je palača postala skromnejša. Ko je bila knezoškofija v letu 1802 ukinjena, je palača postala last elektorja, leta 1806 pa so postali lastniki Bavarci. Kraljeva družina Wittelbach palače ni uporabljala in jo je leta 1840 prodala huzarskemu polkovniku von Zandtu. Njegovi dediči niso imeli dovolj premoženja, da bi palačo vzdrževali. Zato so dele palače spremenili v kmetijo in podrli nekatere stranske zgradbe.

Po letu 1956 so začeli sistematično prodajati kipe, slike in pohištvo iz palače. Leta 1975 je svobodna dežela Bavarska kupila palačo in začela obnavljati skoraj uničen kompleks. Palača je zelo zanimiva in čudovita znamenitost. Vrt in gozd, ki jo obkrožata, sta odlična za sprehod ali počitek.

Vodomet in vrt

Vhod v palačo

Okrašena čakalnica

Florijan Vode

Živalski vrt v Nürnbergu

Nürnberški živalski vrt je eden najlepših živalskih vrtov v Evropi. Nahaja se v čudovitem parku, med skalnimi tvorbami, sestavljenimi iz rdečkastega peščenjaka, stoletnimi drevesi ter idiličnimi mokrišči in ribniki. Na vrtu stojijo kavarna in igrala, ta ponujajo zabavo in rekreacijo tako za odrasle kot otroke.

Živalski vrt Nürnberg je zgrajen na območju nekdanjega kamnoloma peščenjaka in mešanih gozdov starodavne nürnberške dežele. Živali, kot so levi, tigri in polarni medvedi, naseljujejo mogočna kamnita območja, kjer še danes vidimo razbite kamnite bloke, nastale že pred časom, ko so stari kamnolomi še delovali. Prostrane pokrajine so polne travnikov, na katerih spomladi cvetijo rože.

Vrt Nürnberg kot del 20.000 hektarjev obsežnih gozdov Reichswalda je drugi dom več kot 150 različnim vrstam domačih ptic in več kot 50 sesalcem. V njem so živali iz tropskih deževnih gozdov. Iz azijskih gozdov so malajski netopirji, visajski pajki in indijski nosorogi. Iz južnoameriških gozdov prihajajo nižinski netopirji, opice, veverice, harpijski orli in tudi morske krave (manate). Iz južnoafriških deževnih gozdov pa prihajajo gorile.

Ob ustanovitvi živalskega vrta na sedanji lokaciji leta 1939 so zgradili velike ribnike, ki predstavljajo naravni habitat za številne avtohtone vodne ptice in ribe. Velike makete

predstavljajo vse od lokalne sladke vode do potoka tropskih rek in obalnih regij do odprtega morja.

Živali, ki jih tu lahko opazimo, so dalmatinski pelikani, čilski flamingi, polarni medvedi in pingvini, vidre in delfini.

V vodnem parku se morski levi, polarni medvedi in pingvini gibljejo in uživajo v vodnih bazenih, ki so spodaj prozorni.

Ob ogledu živalskega vrta sem zelo uživala, videla marsikaj novega, priporočam ga tudi vam.

Nadja Peček

Iskrice št. 1, šolsko leto 2019/2020

Izdala in založila: Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Za izdajatelja: Milan Jevnikar, ravnatelj

Urednik in mentor: Igor Gruden

Jezikovni pregled: Vesna Celarc